

satte i Henhold til Lovforslagets § 45. Udvalgets Flertal har tiltraadt denne Tanke, og derfor er Forslaget stillet, og jeg skal herved anbefale det til Tingets Velvillie, uagtet jeg altsaa ikke er Medforslagsstiller.

Ændringsforslaget Nr. 85 til § 51 gaar ud paa at indføre skærpet Straf for Fiskere, som med Forsæt begaa Overtrædelser af Loven, medens det vil være lempeligere mod de Fiskere, som, om jeg saa maa sige, komme uskyldig til det ved f. Eks. en Gang at ilandbringe nogle Undermaalsfisk eller paa anden Maade begaa en mindre Forseelse, disse sidste kunne nøjes med en Bøde paa mindst 20 Kr.; men i Gentagelsestilfælde, eller naar Forseelsen begaaes med Forsæt, skal Bøden fordobles, til den naar et Beløb af 200 Kr. Nu er man ogsaa i Udvalget bleven gjort opmærksom paa, at Fiskerne ret ofte paa forskellige Pladser i Landet, naar der blive idømt dem en Bøde, den være sig nu stor eller lille, forlange den subsidiaire Straf af simpelt Fængsel ombyttet med Fængsel paa Vand og Brød. Det kunne de udholde, det generer dem ikke stort at afsone Bøden paa denne Maade, og det gør heller ikke noget stort Skaar i deres Erhverv, at de ere borte fra Hjemmet nogle faa Dage, hvorimod det kan være meget kedeligt og et stort Tab at skulle være borte de 16—18—20 eller flere Dage ved at sidde paa simpelt Fængsel. Det er ogsaa en Ulempe, at de ret ofte kunne have Fordel af at overtræde Loven og saa tage disse faa Dages Fængsel paa Vand og Brød. Udvalget mener derfor, at naar man i Loven indsætter Straffe- og Bødebestemmelser, saa er det Mening, at disse Straffe- og Bødebestemmelser skulle overholdes, eller rettere, Loven, som den er given, maa ikke med Forsæt overtrædes. Som Følge heraf har man stillet det Forslag, at den forskyldte subsidiaire Straf af simpelt Fængsel ikke kan ombyttes med Vand og Brød. Derved bliver altsaa Straffen paa en Maade skærpet for deres Vedkommende, som begaa disse Forbrydelser eller Forseelser med Forsæt, men den bliver paa den anden Side lempet overfor dem, der komme uskyldigt til at begaa en eller anden mindre Forseelse. — Det sidste af Udvalgets Ændringsforslag er Ændringsforslaget under Nr. 86, hvorefter Halvdelen af alle Bøder efter denne Lov skal tilfalde Statskassen, medens den anden Halvdel skal tilfalde den i hvert Amt bestaaende Understøttelsesforening for Fiskeres efter-

ladte. Det sidste Ord er glemt i Ændringsforslaget, idet der nemlig staar: „Understøttelsesforening for Fiskere“, medens der skulde staa: „for Fiskeres efterladte“. Det har maaske sine Vanskeligheder at etablere en saadan Bestemmelse, da der vel ikke i alle Amter findes en saadan Understøttelsesforening for Fiskeres efterladte, men det er blevet hævdet af et enkelt Medlem i Udvalget, at naar man stillede et saadant Forslag, blev der rimeligvis oprettet saadanne Foreninger, og det er sandsynligt nok, at det vil gaa saaledes. Den højtærede Landbrugsminister har altsaa tiltraadt Forslaget, og jeg ser heller ikke rettere, end at det kan være meget godt og praktisk, at en saadan Bestemmelse indføres; thi derved faa jo Fiskerne noget af det, som en og anden af deres Kammerater, der enten uskyldigt eller med Forsæt har begaaet en Forseelse, har maattet bøde; det kommer jo saa maaske deres egne efterladte eller i alt Fald andre af deres Kollegers eller Standsfællers efterladte til gode.

Jeg har nu ganske kort gennemgaaet de 50 Ændringsforslag, som ere stillede af Udvalget og af Udvalgets Flertal. Jeg vil slutte paa samme Maade, som jeg begyndte, idet jeg gentager, at der er ikke Tvivl om, at de allerfleste af disse Ændringer ville bidrage ikke lidt til at forbedre det Forslag, som blev forelagt her i Tinget i forrige Samling, og det er da ogsaa min bestemte Mening og min fulde Overbevisning, at dersom dette Forslag vedtages ikke alene i dette, men ogsaa i det andet Ting, med de Ændringer, som jeg nu her har nævnt, vil det blive hilst med Tilfredshed af den allerstørste Del af Landets Fiskerbefolkning, af alle dem, der ikke alene se paa deres eget, men som indse, at det er gavnligt og nødvendigt at have en Fiskerilov, ikke alene for Fiskernes Skyld i dette Øjeblik, men ogsaa for Fiskernes Skyld i Fremtiden, ikke alene for os, men ogsaa for vore Børn og Efterkommere. Hvis der vedtoges en Fiskerilov, der bestemte, at man kunde fiske, naar og hvor man vilde, og paa hvad Maade man vilde, og med hvilke Redskaber man vilde osv., saa at der ikke blev lovbundne Regler at rette sig efter, var det muligt, at det vilde gaa i Øjeblikket, men det er ganske sikkert, at efter kortere eller længere Tid vilde de nulevende have udnyttet Fiskeriet paa en saadan Maade, at Efterkommerne vilde lide betydelig Skade derved, ligesom Fiskerne selv heller ikke i Længden vilde være tilfredse eller tjente dermed. Naar